

РЕШЕНИЕ

№ 2823

гр. София, 28.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в закрито заседание на 28.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

като разгледа дело номер **3024** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294 и следващите от АПК във връзка с глава тринадесета от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] /К./, срещу Постановление №1/13.02.2014г. на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС), във всичките му части, включително и в частта му относно налагане на имуществена санкция на жалбоподателя в размер на 10000 (десет хиляди) лева седмично, считано от получаване на постановлението до изпълнение на задълженията по т. Х.1.3. от Решение №1361/31.05.2012г. на КРС. Твърди, че обжалваният административен акт е в противоречие с материалноправните разпоредби и административно производствените правила. Навеждат се твърдения, че постановлението е прието при съществено противоречие с материалния закон поради липса на изпълнение на задължения, както и наличието на съществен порок във формата поради неправилно формулиране на твърдяното нарушение. Изложени са съображения за незаконосъобразност на постановлението, както и съображения за прекомерност на наложената санкция. Иска се отмяна на постановлението във всичките му части. Прави доказателствени искане за допускане на съдебнотехническа експертиза, която да установи изпълнението на задълженията по Решение №1361/31.05.2012г. на КРС.

Ответникът – КРС, в писмено становище оспорва жалбата и моли за потвърждаване на постановлението.

След като се запозна с приложените към жалбата писмени доказателства и обсъди твърденията на страните, съдът, намира от фактическа страна следното:

С Решение №1361/31.05.2012г. на КРС, на [фирма] е наложено задължение за достъп

до и ползване на необходими мрежови елементи и съоръжения, като определя запазване на предоставения, преди налагане на настоящото задължение, достъп за реализиране на взаимно свързване и терминиране на гласови повиквания в обществената им мрежа; предоставяне на достъп с оглед осигуряване на взаимно свързване и предоставяне на услугата терминиране на повикване, без поставяне на ограничения в зависимост от произхода на повикванията, в определено местоположение в обществената им телефонна мрежа. Задължението се изпълнява при спазване на специфичните задължения за равнопоставеност и ценовите ограничения, наложени с решението. В решението си КРС е допуснала предварително изпълнение, което е обжалвано и с определение №10647 /20.07.2012 г. по АД №8704/2012г., Върховен административен съд (ВАС), е отхвърлил жалбата срещу разпореждането за предварително изпълнение на акта. С определение №11865/ 2012г. по АД №11485/12г. на ВАС, е потвърдено окончателно предварителното изпълнение на Решение №1361/ 31.05.2012 г. на КРС спрямо жалбоподателите. С писмо изх. №12-01-3925/03.10.2012 г., КРС е изпратила Покана за доброволно изпълнение до [фирма].

След извършена проверка от КРС по изпълнението на задълженията по Решение №1361/2012г., е установено, че [фирма] не е изпълнило в дадения срок за доброволно изпълнение наложените му задължения. С обжалваното постановление № 1/13.02.2014 г., на основание чл. 287, ал.1 от АПК, на [фирма] е наложена периодична имуществена санкция в размер на 10000 (десет хиляди) лева седмично за неизпълнение на „Задължението по т. Х.1.3 от Решение № 1361/31.05.2012 г. на КРС, съгласно което „К. Б. М. се задължава да предоставя достъп с оглед осигуряване на взаимно свързване за предоставяне на услугата терминиране на гласови повиквания без поставяне на ограничения в зависимост от произхода на повикванията, които могат да бъдат терминирани в мрежата на [фирма]. Задължението се изпълнява при спазване на специфичните задължения за равнопоставеност и ценовите ограничения, наложени със същото решение”. На лицата упражняващи функции на контрол и управление /представляващите/ в дружеството също са наложени административни наказания, съгласно разпоредбата на чл. 287 от АПК.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 296, ал. 1 от АПК, от процесуално легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима само в частта, касаеща правния интерес на дружеството. Жалбоподателят може да оспорва Постановление № 1/13.02.2014 г. само в частта му по т.1, доколкото само тя засяга правната сфера на търговеца. Наложените административни наказания на лицата, представляващи дружеството, следва да се обжалват от тях самите поради личната административнонаказателна отговорност, която носят. Това не е направено в настоящото производство. Поради изложеното, съдът следва да се произнесе по същество само досежно оспорването на т. 1 от процесното постановление, а жалбата в останалата ѝ част да бъде оставена без разглеждане на основание чл. 159, т. 4 от АПК.

Разгледана по същество жалбата досежно т. 1 от оспорения акт е частично основателна.

Съгласно чл. 268, т. 1 от АПК, изпълнителните основания по този кодекс са влезлите в сила или подлежащи на предварително изпълнение индивидуални или общи

административни актове. В настоящият случай, изпълнителната сила на оспореното постановление произтича от допуснатата му предварителна изпълняемост, като основанието за неговото издаване е чл. 287, ал. 1 от АПК. Административният орган е приел, че е налице неизпълнение на незаместими задължения в срок за доброволно изпълнение от страна на длъжника [фирма]. Видно от т. Х.1.3 на Решение № 1361/31.05.2012 г. на КРС, на [фирма] е наложено незаместимо изискуемо задължение, а именно да предоставя достъп с оглед осигуряване на взаимно свързване за предоставяне на услугата терминиране на гласови повиквания без поставяне на ограничения в зависимост от произхода на повикванията, които могат да бъдат терминирани в мрежата на [фирма]. Целта на произтичащото задължение е, дружеството да измени сключените договори за взаимно свързване с оглед включването на условия съобразно наложените специфични задължения, по силата на чл. 159, ал.2 от Закона за електронните съобщения. В процесния случай дружеството е изменило договорите си с девет от своите контрагенти, но не с всички, макар да е представило в КРС доказателства за надлежно изпратени предложения за това.

Отправянето на предложение с изпратения от [фирма] до контрагентите проект за изменение на сключен договор с оглед въвеждане на ценовите ограничения за терминиране на повиквания, по никакъв начин не доказва наличието на реално изменение на договора. Липсата на изменение на договора с оглед терминиране на повиквания без значение на техния произход и същевременното издаване на фактури за терминиране на повиквания на цени по-високи от наложените, по безспорен начин доказва нарушение на произтичащото задължение, което по своето същество е задължение за равнопоставеност, като тези действия изцяло противоречат на чл. 168 от ЗЕС, съгласно който Задължението за осигуряване на равнопоставеност обхваща предоставяне на равностойни условия при сходни обстоятелства на други предприятия, предоставящи еквивалентни електронни съобщителни услуги, както и предоставяне на услуги и информация при същите условия и качество като тези, при които предприятието предоставя собствени услуги и/или които предприятието предоставя на свързаните с него лица или търговски партньори. С неизпълнението на задължението за равнопоставеност, произтичащо от решението на КРС и изразяващо се в неприлагане на еднакви ценови и неценови условия по отношение на съконтрагенти, настоящият съдебен състав счита, че са налице условията за издаване на процесното постановление № 1/13.02.2014 г.

С оглед изложеното намира, че оспореното постановление № 1/13.02.2014 г., на КРС, е законосъобразно и правилно досежно констатираното неизпълнение на задължение и налагането на санкция, но незаконосъобразно по отношение на размера на наложената в максимален размер санкция, предвидена от законодателя в нормата на чл. 287, ал. 1 от АПК. Съдът не споделя изводите на КРС, че максималния размер ще принуди длъжника да изпълни задължението си по-бързо. При определяне размера на санкцията административният орган е следвало да съобразява продължителността на неизпълнението и имущественото състояние на длъжника. Административният орган не е съобразил и че е започнало изпълнение на задължението по Решение № 1361/31.05.2012 г. на КРС, като в по-голямата си част по т. Х.1.3., буква Б то е изпълнено. Преценени тези обстоятелства дават основание на настоящият съдебен състав да счита, че справедливата санкция следва да е в минималния размер, предвиден в закона, а именно 500 (петстотин) лева.

Водим от горното и на основание чл. 159, т. 4 и чл.298, ал.1 от АПК,

Административен съд - София град, Второ отделение, 30-ти състав

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ Постановление № 1/13.02.2014г. на Комисията за регулиране на съобщенията, в частта му по т. 1, с която на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 10000 (десет хиляди) лева седмично, считано от получаване на постановлението до изпълнение на задълженията по т. Х.1.3. от Решение №1361/31.05.2012г. на КРС, като НАМАЛЯВА размера на санкцията на 500 (петстотин) лева седмично.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма] по отношение на т. 2, 3, 4, 5, 6 и 7 от Постановление № 1/13.02.2014г. на Комисията за регулиране на съобщенията и прекратява производството по делото в тази му част.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване, освен в частта, с която се прекратява производството по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: